ההתלקחה מתארגנת. [illegible] מלמחוץ — רק מרכזי (חץ) נטל [illegible] מחלוקת. התודי, המעבירו קו־ימה, לשונות תקלוצים.

הכדור עובר לחצי־המגרש שלו התוקפים: איזיק צציק (מס׳ 8) קולט את הכדור ומעבירו דרך [illegible] מחנות [illegible] מגלזה.

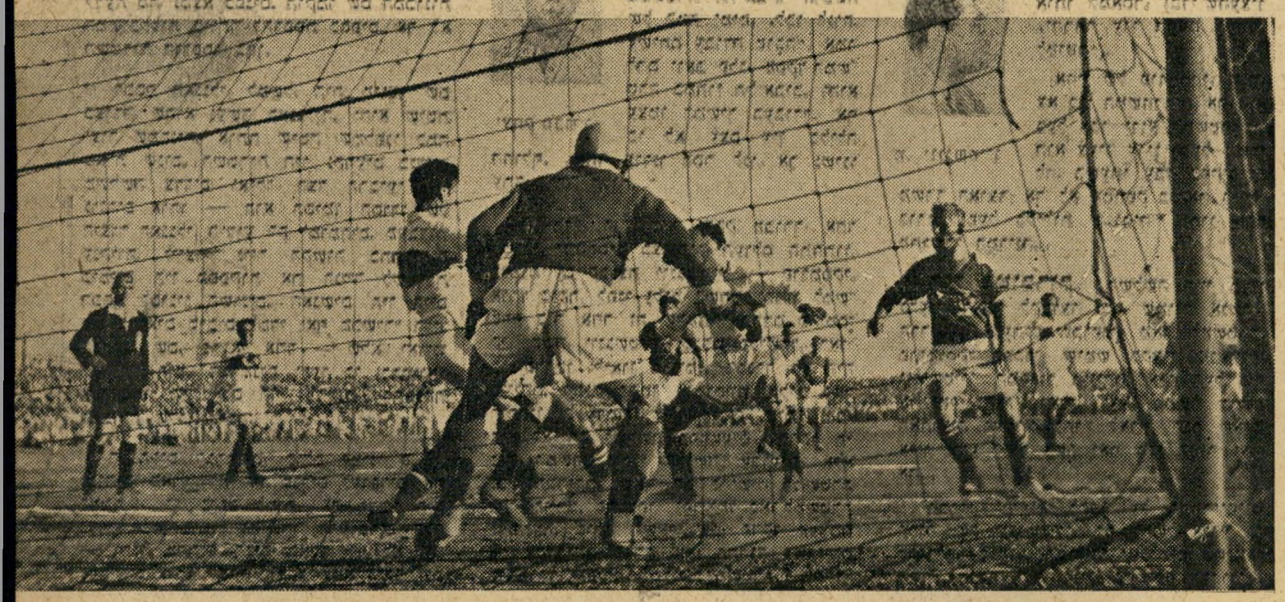

השער התורכי בסכנה. החלוצים הישראלים עברו את קו ההגנה התורכי. השוער התורכי שוקבי — דרוך לקראת הבעיטה.

נמכש השער. השער, התורכי ינק, אך לשוא. יחושע גלזר (מס׳) שילח את הכדור בבעיטת פצצה לפינה השמאלית נכבש.

לאי החשמלי שנצטבר בלבות הצופים התפרק. היה זה המבחן הראשון שנסתיים בנצחון (ראה מדור הספורט).

שני המבחנים הנוספים, אל״ שתי הצלעות הנוספות למשולש נסתיימו בכשלון ובגרמו למפח־נפש: האירגון ״דהאיצטדיון המחודש יתכן ולא רוע לחלק גדול מהקהל ושלא הרגיז רחוקים מהמצב שנבחרת ישראל הפיתה מופיעה למשחק אב... אחתי־נים(!) האזהרון הכללי של התחרות צלע במקצת הרעון הטוב שגלה המארגנים לא התבטאו גם בצד המעשי עד הרגע האחרון לא היו לנבחרת ישראל בסרטאות מנוסים. חוסר־בנקודות הכריח לפנות לשוקתשוחר״ אך התאגדות ״הפועל״ נדבה את המכנסים של בחורגלוה ופקיד ההתאחדות לכדורגל בישראל נאלץ להוריד בסיכה את הפס האדום.

בשעה 3 בדיוק, עמדה להתחיל ההתחרות, ובשעה 3 נמצאה הנבחרת האורחת מחוץ לתחומי ״המערבלה״ מכיון שאי אפשר היה לכבוש לפנים בכך השער. ה־קהל האוהד (בקרש ובצעקנה) חסם את מבואות הכניסה מפני שהנבא כבר בהאון משחק כדורגל מתח. והמארגנים לא הבי טיחו לנו מגרש גדול וגנוח.

הצלע השלישית של המשולש היה מל־חמת בן בצורת אצטדיון ״מכביה״ בתל־אביב. השיפוחים והשבלולים שנעשו באצטדיון זה היו חלשים למדי. הקהל שטף ועבר את כל חסיגים והגדרות, אין ספק, שבכ־שלון האורגנים יש לקהל חלק ניכר אמנם נעים להמשיך במנוחה שבת ואחה״צ, אך אם מלונדון מקרימים האנשים לבוא לת־חרות בשלוש ארבע שעות הרי אין כל־סיבה שאנו לא יקרימו לפחות בשעתיים מחלת הרגע האחרון שהיתה בעוכרי הק־בוצה אחזה גם בקהל — ולא צורך!

„מסתננים״ ״טקטיקה״ של הפסיקה

לאיצטדיון בלי דמי־כניסה הפכה לאמנות ממש. טפרס על גדרות בגובה חבלים שיר מוש בסקנקט שמושן באקרובטיקה לשם טפוס על חומות, על הכל נכון דרושה מומחיות: ״הסתננות״ בלי כרטיס תוך דחיפות הקהל בין הסתרנים בעית הבטחון היא שאלה חשובה לבטחון הקופות ול־פדיונן. גם האחראים אינם רואים את הצורך בהסרת הגדרות. הרי אשמתם הא־איצטדיון המתוקן בתל־אביב לא עמד במבחן. הוא אינו מתאים לשמש אכסניה לת־חרויות בינלאומיות. מהדגש ישראל מש־תי סיבות: הקרקע אינה נוחה והמגרש צריך להרות מחדש (אם דברי גיהאר ארמן — המנהל המקצועי של הקבוצה התורכית), היציעים ומקומות העמידה אינם גדולים לספק את האבונו של קהל רעב לכדורגל משובח.

הקהל ניצח את הסדר. מהנצחון המשולש נטלו בחורי הר נבחרת שני שלישים. הם גבו־רו על הכדורגלנים התורכים בשיעור של 1:3 והדגימו משחק משוכלל ועשיר בהו־געים פורתקים. הם ידעו לנ־תוח את הקהל בתחילה ואח״כ להשביע לאט לאט את רצונו.

הקהל היה מבסוט לא רק מהנצחון הגבוה ביחס הש־ערים. היה מה לראות — וזה העיקרי. כשהדיפלומט התורכי נתכבד בבעיטת הפתיחה הגיע הרגע המב־ריע. משחק הגון ונקי מעין זה לא נראה בארץ זמן רב. הנצחון השלישי שייך לקהל — הוא נצח על הסדר ואת הסדר. הוא עשה ב־מגרש כבתוך שלו. אמר הא״ר בן־ארצי: ״נהניתי מהמשחק יותר מאשר נה־ניתי מהסדר״.

מחלה שחורה ומח־לה שחורה. הכדורגל ה־ישראלי סובל משתי מח־לות: ״הרגע האחרון״ ו־חוסר־יריה לשער. הפל דוחים לרגע האחרון (״מה שאפשר לעשות מחרתיים אל תעשה מחר״). אמוני הנבח־רת ארבו רק 6 ימים, וכדי לשפשף ול־״הבריג״ 14 שחקנים מאגודות שונות צריך יותר זמן. אפילו מאמן מנבחר כסקלי הת־קשה בעשית ״עבודה שחורה״ מעין זו. למשחק הבינלאומי הבא נגמל ממחלה זו. המחלה שנגמלנו ממנה היא ״חוסר־יריה־לשער״ — החבריה הרביצו בסדר — ונה לא סירב ותדר לשער...

רוב האנשים [illegible] ראשי, אך מי [illegible] כת עם תרוב? הר־[illegible] לחיות. בעיקר [illegible] סכון —